

nister, hr. Uffe Ellemann-Jensen, har bekræftet i en artikel i Berlingske Tidende.

Så jeg tror faktisk, hr. Skaarup skulle se at komme ind i EU og arbejde for det ganske udmærkede sammenhold mellem EU og NATO, som vi går ind for.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er vi jo medlem af EU, og det tror jeg at mange danskere er glade for, men derfor behøver vi jo ikke at acceptere, at EU tiltvinger sig stadig mere magt på nogle områder, hvor vi egentlig er meget godt dækket ind i dag. NATO er vel nok, det tror jeg også hr. Per Stig Møller er enig i, en af de største succeser, der overhovedet har været i hvert fald i den nyere historie, når vi ser på pagter, der sikrer fred og frihed i et område af verden.

Derfor er det uforståeligt, at vi skal til at sætte spørgsmålstegn ved USA's og NATO's rolle inden for forsvars- og sikkerhedspolitikken. Jeg ved godt, at amerikanerne gerne så, at Europa tog en stadig større byrde på sig i forhold til de opgaver, der ligger for at bevare freden, men er der forsvarsbudgetter til det?

Når man skærer ned på det danske forsvar, som der er tale om i det seneste forsvarsforlig, bl.a. med De Konservatives medvirken, er det jo svært at honorere de krav, amerikanerne stiller. Derfor er det vigtigt, at vi bevarer USA i en ledende rolle og ikke lader EU overtage forsvaret, hvor der reelt set ikke er økonomi og vilje til at kunne overtage det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Per Stig Møller og derefter hr. Villy Søvndal som ordfører.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Se, nu nærmer hr. Skaarup sig jo på forunderlig kringlet vis det, der er sagens kerne. Og det er jo, at vi ikke kan regne med, at USA i tid og evighed vil komme til Europa og varetage interesser, de ikke mener er amerikanske interesser. Det er jo ikke mindst understreget af den nye præsident Bush, der under valgkampen talte om, at man kun vil gå ud, hvor der primært var amerikanske interesser. Det kan ikke være sådan, at Europa hele tiden skal tilkalde amerikanerne for at sørge for at have konfliktløsende evner i Europa. Det er faktisk temmelig pinligt for Europa.

Derfor er det rimeligt, at man fordeler arbejdsopgaverne imellem sig inden for NATO, og at EU bliver i stand til at løse nogle af opgaverne, og at NATO stiller kapaciteten til rådighed. Det er en overordentlig fornuftig arbejdsdeling. Den ønsker amerikanerne også, fordi amerikanerne ikke ønsker at være til stede hele tiden. Vi må kunne klare mere selv, men i samarbejde og inden for NATO.

Villy Søvndal (SF):

Dansk Folkepartis forespørgsel om EU's opbygning af udrykningsstyrken er på en eller anden måde en underlig servil forespørgsel, der tager udgangspunkt i det gamle eventyr om »Hvad Fatter gør, er altid det rigtige«, forstået sådan, at når USA dikterer, har de europæiske lande og Danmark at rette ind. Man kan på en måde sige, at tankegangen forekommer at være noget prussisk, men det er vel næppe noget tilfælde.

SF's holdning er, at dansk sikkerhedspolitik bestemmes i Danmark og ikke i fremmede hovedstæder og gerne i et forsøg på at samordne vigtige sikkerhedspolitiske temaer, missilskjoldet, som vi diskuterede for lidt siden, Mellemøsten, Korea osv., hvor Europa jo oplagt kunne spille en fundamentalt anderledes rolle end den nuværende amerikanske administration.

SF's grundholdning er som bekendt, at vi skal bruge muligheden efter den kolde krigs ophør til at undgå nye spændinger i det internationale samarbejde og se sikkerheden bredere end blot militært forsvar. Der er brug for, at ressourcerne anvendes til at bekæmpe de virkelige farer og ikke de imaginære.

Derfor er SF som bekendt også imod et EU-samarbejde, der bevæger sig i retning af et militært samarbejde. Der er efterhånden ganske mange militære aktører på scenen. Der er NATO; der er styrker sammensat til situationen, som vi har set først og fremmest i Eksjugoslavien; endelig er der SHIRBRIG, som p.t. er med til at håndhæve våbenhvilen på Afrikas Horn.

Det er derfor ikke nye militærformationer, der er det udækkede behov. Tværtimod er læren af krigen i Bosnien og Kosovo, at det store problem er, at den civile indsats før, under og efter en konflikt ikke lykkes godt nok. Det er her, der er brug for initiativer, og det er her, at Danmark, gerne sammen med EU, kunne gøre en afgørende forskel.

Der er mange af ordførerne, der har været inde på, at de hellere så det danske forsvarsforhold væk. Jeg tror, de kommer til at revurdere